

Arrest

nr. 306 798 van 17 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 7 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 28 mei 2022, diende op 30 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 19 april 2022 in Bulgarije en op 13 mei 2022 in Oostenrijk (Eurodac).

1.2. Op 7 november 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 9 november 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 30/05/2022

Overdracht CGVS: 02/08/2022

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 19 juli 2023, van 9u05 tot 13u05, bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, meester VANDERMEERSCH Sofie loco meester GELEYN Franz, was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van etnie Pashtun te zijn. U bent moslim van soennitische strekking. U bent geboren en getogen in het dorp Malam Khel, in het district Khogyani, in provincie Nangarhar. U werkte voor de Afghaanse Lokale Politie (ALP). Uw vader werkte voor de Afghaanse Nationale Politie (ANP).

Twee jaar voor de machtsovername door de taliban verhuisde uw familie naar Jalalabad vanwege de aanwezigheid van Daesh (Islamitische Staat) in uw dorp. Enkele maanden later keerde uw familie terug naar uw dorp. Bij terugkeer bleek dat uw familiale huis was ingenomen door toenmalige overheidstroepen waardoor jullie bij uw maternale oom zijn ingetrokken. Anderhalf jaar of twee jaar na de inname van uw huis vertrokken de overheidstroepen en verhuisde uw familie opnieuw naar uw familiale huis.

Zeven dagen na de machtsovername door de taliban ontving uw familie een dreigbrief van de taliban. Diezelfde avond kwamen de taliban naar uw huis. U bent samen met uw vader kunnen ontsnappen via de graanvelden naast uw huis. U bent uw vader tijdens deze ontsnapping verloren en hebt hierna niets meer van hem vernomen. U bent vervolgens verder gereisd naar Jalalabad. U verliet Afghanistan op 22 augustus 2021. U reisde naar België waar u aankwam op 28 mei 2022 en op 30 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van volgende documenten neer: uw taskara, een dreigbrief van de taliban, documenten en foto's in verband met uw werkzaamheden, documenten en foto's in verband met uw vaders werkzaamheden, twee familiefoto's en enkele foto's van overheidspersoneel gestationeerd in uw huis.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban vanwege uw en uw vaders werkzaamheden bij de toenmalige Afghaanse politie en vanwege het gebruik van uw huis door de overheid.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen hebt u doorheen de verschillende asielprocedures in Europa uiteenlopende verklaringen afgelegd over uw leeftijd. U verklaarde in Bulgarije vijftientwintig jaar oud te zijn (Dublin-antwoord Bulgarije, d.d. 30.06.2022), terwijl u bij uw aankomst in België verklaarde twintig jaar en vier maanden oud te zijn (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 30.05.2022 en Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), d.d. 29.07.2022, punt 4). Wanneer u op het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u dezelfde geboortedatum had opgegeven in Bulgarije, antwoordt u bevestigend (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 19.07.2023 (verder CGVS), p. 6). Gewezen op uw eerdere verklaringen, verklaart u opnieuw dat u zich overal als twintigjarige had verklaard maar dat u dit mogelijks anders had vermeld vanwege de stress op uw reisweg (CGVS, p. 7), hetgeen niet kan overtuigen als verklaring. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat hij van bij aanvang in Europa waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese asielinstanties te misleiden over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

U legt uw taskara neer om uw verklaringen over uw identiteit te ondersteunen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus

aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Dit document kan dan ook niet opwegen tegen bovenstaande vaststellingen.

Uw aangetaste algemene geloofwaardigheid heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden gehecht. Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid ervan ondermijnen. Uw asielrelaas bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid ervan volledig onderuit haalt.

Zo hebt u uw profiel als medewerker bij de ALP niet aannemelijk gemaakt. Ondanks dat uw verklaringen over uw activiteiten in een checkpoint van de ALP in eerste instantie doorleefd lijken over te komen, kan er toch geen geloof worden gehecht aan uw werkzaamheden bij de ALP gezien uw verklaringen over uw opleiding, uw leven in de controlepost met uw collega's en een gevecht waarbij u zou zijn betrokken dermate vaag en ontoereikend zijn. U verklaart dat u een training van vijftig dagen hebt gevolgd in de Shahid Zarawar Zahid academie waarbij u dertig dagen theorielessen kreeg en twintig dagen praktijklessen (CGVS, p. 10-11). Uw verklaringen over deze opleiding zijn echter dermate vaag en ontoereikend dat hier geen geloof aan kan gehecht worden. U verklaart informatie te hebben gekregen over uw uniform, geweergebruik en het tonen van respect voor de leidinggevenden (CGVS, p. 10). Gevraagd of er nog andere onderwerpen werden behandeld op deze training, verklaart u zaken te zijn vergeten (CGVS, p. 11). U weet enkel te vertellen dat u dertig dagen theorielessen hebt gehad en dat u werd geleerd over reacties op bomexplosies en het houden van toezicht (CGVS, p. 11). Gevraagd wat u dan precies hebt geleerd over bomexplosies, antwoordt u dat er veel werd verteld maar dat u zich niet meer alles herinnert (CGVS, p. 12). U kan verder enkel verklaren dat het belangrijk was dat u op de grond ging liggen bij een explosie (CGVS, p. 12-13). Wanneer er wordt gevraagd wat u tijdens de wapentraining hebt geleerd, antwoordt u kortweg dat u les kreeg over de gebruiksaanwijzing van het wapen en het aantal kogels in een Kalasjnikov (CGVS, p. 12). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat ze u hebben geleerd over het schieten op een doelwit, antwoordt u vaagweg dat een Kalasjnikov aan de voor- en achterkant moet worden recht gehouden om te kunnen schieten en dat het doelwit recht moet staan (ibid.). Gevraagd om dit te verduidelijken, antwoordt u tot tweemaal toe niet op de vraag (ibid.). Dat u enkel zo oppervlakkig en weinig doorleefd kan vertellen over een opleiding van vijftig dagen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werk bij de lokale politie ernstig.

Daarnaast kan u ook bijzonder weinig vertellen over uw leven in de controlepost. Gevraagd hoe uw dag eruit zag indien u een bewakingsshift had, verklaart u kortweg dat u zes uur in de toren toezicht hield en daarna op uw gsm zat (CGVS, p. 17). Gevraagd te vertellen wat u deed na afloop van deze bewakingsshift, antwoordt u simpelweg dat u op uw gsm zat en tijd doorbracht met uw collega's (ibid.). Wanneer u gevraagd wordt om een anekdote te vertellen over uw werk, verklaart u vaagweg dat u de taken uitvoerde die de door de commandant 's ochtends werden verdeeld en dat u daarna op uw gsm zat (CGVS, p. 20). Gevraagd of er ooit iets grappig is gebeurd op uw werk, antwoordt u ontwijkend op de vraag door te stellen "bedoelt u als iemand iets vertelt waar je boos van wordt" (ibid.). Wanneer vervolgens opnieuw wordt gevraagd een grappig verhaal te vertellen over een collega op het werk, kan u enkel vaagweg verklaren dat u ooit met een collega hebt gelachen omdat deze thee op een te hoog vuur had klaargemaakt waardoor de thee slecht smaakte (ibid.). Gevraagd wie uw favoriete collega was, antwoordt u dat al uw collega's goede vrienden waren maar dat u iets beter bevriend was met A.(...) omdat jullie telkens samen in de checkpoint stonden (ibid.). U kan over A.(...) echter enkel vertellen dat hij afkomstig was van Zawio (ibid.). U heeft geen bijkomende informatie over hem en zou dit ook nooit aan hem hebben gevraagd (ibid.). Dat u beweert zes tot zeven maanden lang in een controlepost van de ALP te hebben gewerkt waar u goed overeen kwam met uw collega's, maar dat u enkel dergelijk vage en ontoereikende verklaringen kan afleggen over uw werkplaats en uw collega's, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling.

Ook zijn uw verklaringen over mogelijke incidenten of gevechten die u op uw werk heeft meegemaakt ontoereikend en weinig doorleefd. Gevraagd of er ooit gevechten of incidenten hebben plaatsgevonden op uw job, verklaart u vaagweg dat u ooit naar een gevecht bent gegaan maar dat dit geen gevecht was (CGVS, p. 18). Gevraagd dit te verduidelijken, antwoordt u dat jullie ooit door de commandant naar een andere post, die onder vuur lag, waren gestuurd en dat de toren van deze post tijdens de aanval werd beschoten (CGVS, p. 18-19). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om te beschrijven wat er die dag allemaal is gebeurd, antwoordt u kortweg dat u na uw aankomst in die controlepost eerst hebt overlegd met uw vrienden over de oorsprong van de schoten waarna u ook bent beginnen terugschieten (CGVS, p. 19). Dat u initieel aangeeft betrokken te zijn geweest bij een incident "dat geen echt gevecht was", terwijl uit uw verdere verklaringen blijkt dat er wel degelijk sprake was van een schietpartij tussen de taliban en de overheid, komt weinig geloofwaardig over. Dat u bovendien ook enkel zeer beknopt kan antwoorden wanneer u wordt gevraagd te beschrijven wat er die dag allemaal is gebeurd tijdens het gevecht, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over dit gevecht verder.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de ontmanteling van de ALP al maanden voor de machtsovername door de taliban aan de gang was. Zo blijkt dat de financiering van de ALP in september 2020 volledig werd stopgezet en dat de ALP tegen april 2021 bijna geheel ontmanteld was. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de ALP op het moment van uw aanmelding in november 2020 nog bezig zou zijn met een aantrekken van nieuwe rekruten en dat u hier vervolgens tewerkgesteld was tot aan de machtsovername door de taliban.

Daarnaast hebt u het profiel van uw vader als medewerker van de Afghaanse Nationale Politie eveneens niet aannemelijk gemaakt. U verklaarde immers aanvankelijk dat uw vader bij de lokale politie werkte (DVZ – Vragenlijst CGVS, d.d. 29.07.2022, vraag 5, en CGVS, p. 7). Wanneer uw vaders profiel echter verder werd bevraagd op het persoonlijk onderhoud, verklaart u opeens dat uw vader voor de nationale politie werkte en niet de lokale politie (CGVS, p. 26). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, antwoordt u dat u reeds vanaf het begin had vermeld dat uw vader voor de nationale politie werkte (CGVS, p. 28), hetgeen niet kan overtuigen als verklaring. Het simpelweg ontkennen van uw eerdere verklaringen volstaat immers niet om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren, zodat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vaders job op de helling komt te staan.

Bovendien bleek uw kennis over uw vaders werkzaamheden bij de ANP bijzonder vaag en ontoereikend. U verklaart dat uw vader vanaf 2010 of 2012 tot aan de machtsovername in de ANP heeft gediend als soldaat in het zesde bataljon in het Daka gebied (CGVS, p. 26). Wanneer er echter bijkomende inhoudelijke vragen worden gesteld over zijn tewerkstelling, kan u quasi geen details verschaffen en lijkt u verder bijna niets te weten over uw vaders job (CGVS, p. 26-27). Gevraagd naar zijn precieze werkzaamheden in de ANP, kan u enkel stellen dat hij toezicht moest houden in een bataljon (CGVS, p. 26). Gevraagd dit verder te verduidelijken, antwoordt u opnieuw kortweg dat hij toezicht moest houden in een toren van het bataljon (ibid.). Gevraagd of u kennis hebt van verhalen of incidenten die zich hebben afgespeeld op uw vaders werk, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 27). Evenmin bent u in staat iets te vertellen over zijn collega's of leidinggevenden (CGVS, p. 26). Inzake uw vaders opleiding kan u enkel en alleen vertellen dat hij een opleiding van twee à drie maanden heeft gevolgd in Kabul, zonder dit verder te specificeren (CGVS, p. 26-27). Hoewel niet van u wordt verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over de werkzaamheden van uw vader mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten, zeker gezien zijn jarenlange dienstactiviteit en het gegeven dat deze werkzaamheden mede aan de basis zouden liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Deze verklaringen zijn dan ook onvoldoende om het CGVS ervan te overtuigen dat uw vader voor de ANP zou hebben gediend.

Om uw verklaringen over uw eigen werkzaamheden en die van uw vader te ondersteunen hebt u enkele documenten en foto's neergelegd op het CGVS. Deze stukken zijn echter an sich onvoldoende om jullie werkzaamheden aan te tonen, temeer gezien u enkel kopieën neerlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Ze kunnen uw verklaringen bovendien pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie, wat in casu niet het geval is. Wat betreft de door u voorgelegde werkfoto's dient nog te worden toegevoegd dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Ook verklaart u geen enkele foto van u en uw vader te hebben waardoor niet met zekerheid kan worden bepaald dat de persoon afgebeeld op foto's daadwerkelijk uw vader is (CGVS, p. 27).

Hierbij dient nog vermeld te worden dat de meest recente datum die op de werkdocumenten van uw vader gevonden kan worden 2014 is (zie document nr. 4). Bijgevolg kunnen de door u voorgelegde documenten niet aantonen dat uw vader daadwerkelijk tot augustus 2021 in de ANP zou hebben gediend.

Gelet op het geheel van bovenstaande elementen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw eigen profiel en dat van uw vader als medewerkers van de respectievelijke Afghaanse Lokale en Nationale Politie. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat jullie omwille van deze werkzaamheden werden bedreigd door de taliban.

Hoe dan ook zijn de door u aangehaalde vervolgingsfeiten op zich ook niet geloofwaardig. Zo is het weinig geloofwaardig dat de taliban uw familie eerst een dreigbrief hebben gestuurd alvorens ze enige actie ondernamen gelet op uw beschrijving van de taliban na de machtsovername (CGVS, p. 24-25). U verklaart immers dat de taliban reeds bezig waren met het vermoorden van het defensiepersoneel op het moment dat uw familie deze brief kreeg (CGVS, p. 25). Dat de taliban uw overheidsgezinde familie bijgevolg eerst een waarschuwing zouden geven, waardoor jullie de kans hadden om aan hen te ontkomen, is weinig aannemelijk. Hun hele opzet zou hierdoor immers mislukken.

Bovendien zijn uw verklaringen ook tegenstrijdig met de inhoud van de door u voorgelegde dreigbrief aangezien in de brief wordt vermeld dat uw vader lid was van de grenspolitie en dat enkel het leger

gestationeerd was in uw huis (zie document nr. 2), terwijl u verklaart dat uw vader bij de nationale politie werkte (CGVS, p. 26) en dat het leger, de commandotroepen en de ANP in uw huis gestationeerd waren (CGVS, p. 22-23). Deze tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met de taliban en relativeert eveneens de bewijswaarde van het document in kwestie.

Daarnaast kan er weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de inname van uw huis door de overheid. Zo zijn uw verklaringen strijdig met informatie beschikbaar op het CGVS. U verklaart immers dat u ongeveer twee jaar voor de machtsovername, en dus in 2019, uw huis hebt verlaten waarna uw huis gedurende anderhalf jaar tot twee jaar in beslag werd genomen door de overheid (CGVS, p. 4 en 22). U verklaart ook dat deze overheidstroepen onder leiding stonden van provinciegouverneur Hayat Hayatullah en dat ze zijn gebleven totdat het gebied opnieuw veilig was (CGVS, p. 23). Uit de informatie op het CGVS (zie blauwe map) blijkt echter dat Hayat Hayatullah als provinciegouverneur van Nangarhar diende van mei 2018 tot februari 2019. Het is bijgevolg niet plausibel dat uw huis vanaf 2019 gedurende anderhalf jaar tot twee jaar in beslag werd genomen door overheidstroepen onder leiding van gouverneur Hayatullah.

Daarenboven hebt u enkele foto's neergelegd die het overheidspersoneel in uw huis moeten voorstellen. U slaagt er echter opnieuw niet in om hier enige duiding bij te geven. Gevraagd welke personen op de foto's staan afgebeeld, antwoordt u dat u enkel twee personen kent genaamd S.(...) en P.(...) (CGVS, p. 27). Gevraagd naar hun beroep, kan u enkel kortweg stellen dat ze in uw huis gestationeerd waren en materialen naar de posten brachten (ibid.). Gevraagd naar hun werkgever, verklaart u ontwijkend dat deze "hun eigen werking en systeem" hebben (ibid.).

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de profielen en de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Uw familie stelt het goed en ze hebben tot op heden geen persoonlijke problemen gehad met de taliban (CGVS, p. 7 en 27). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

De overige documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Inzake de door u voorgelegde familiefoto's dient wederom te worden opgemerkt dat privéfoto's geen bewijswaarde hebben, omdat fotomateriaal gemanipuleerd kan worden. Bovendien kan uit de foto's niet worden afgeleid dat u en uw vader daadwerkelijk verwant zouden zijn.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij

IED-aanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers

terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt

een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid

heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont

enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij in Afghanistan vreest gedood te worden door de taliban, dit vanwege zijn en zijn vaders werkzaamheden bij de toenmalige Afgaanse politie en vanwege het gebruik van zijn huis door de overheid.

Verzoeker stelt dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid rekening dient gehouden te worden met alle beschikbare bewijzen. Dit betekent ook dat rekening moet gehouden worden met schriftelijke bewijsstukken. Het schriftelijk bewijsstuk kan niet genegeerd worden vanwege een gebrek aan geloofwaardigheid en moet opgenomen worden in de beoordeling van de rechtbank. Verzoeker heeft niets te maken met het feit dat sommige mensen documenten op illegale wijze verkrijgen.

Het kan niet aanvaard worden dat verzoekers profiel als medewerker bij de ALP niet aannemelijk zou zijn omdat hij niet tot in detail weet welke de leerstof was met betrekking tot een opleiding van 50 dagen die hij jaren geleden gevolgd heeft. Bovendien kon verzoeker de belangrijkste elementen van deze opleiding meedelen en heeft hij op een doorleefde manier verklaringen afgelegd over zijn activiteiten in een checkpoint van de ALP. De commissaris-generaal stelt onrealistische eisen aan het geheugen van verzoeker.

Verzoeker sprak over het thee-moment, omdat hij toevallig dacht aan dat moment. Door al wat hij heeft meegemaakt, kan hij zich helaas niet veel grappige momenten op zijn werk herinneren.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. Verder blijkt niet uit informatie waar de commissaris-generaal over beschikt dat de ALP geen bijkomende personen zou rekruteren rond november 2020.

Verzoeker wenst te benadrukken dat zijn vader niet openlijk sprak over zijn werkzaamheden bij de ANP. Er kan dan ook niet verwacht worden dat verzoeker hiervan op de hoogte zou zijn.

Verzoeker stelt dat de taliban zeer vaak handelt op de manier die hij heeft weergegeven. Uiteraard verkiest de taliban dat verzoeker en zijn familie zich bekeren tot de taliban, in plaats van dat verzoeker en zijn familie meteen worden uitgemoord.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij zei dat hij “ongeveer” twee jaar voor de machtsvername zijn huis heeft verlaten. Hij wist niet meer zeker op welke datum. De commissaris-generaal houdt hier onvoldoende rekening mee.

Verzoeker stelt dat hij in aanmerking dient te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en verwijst hiervoor uitgebreid naar landeninformatie.

3.1.2. In een aanvullende nota van 19 maart 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*” van 4 november 2022;
- de EUAA-rapport “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023;
- het EUAA-rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsvername door de Taliban*” van Cedoca van 14 december 2023.

3.1.3. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting van 22 maart 2024 brengt verzoeker een vernietigingsarrest van de Raad ter kennis (RvV 14 november 2023, nr. 297 075), waarbij hij stelt dat dezelfde redenering *in casu* moet worden toegepast. Hij haalt achtergrondinformatie aan en wijst verder op de dramatische socio-economische situatie in Afghanistan en een probleem van (gepercipieerde) verwestering.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van

artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het volharden in zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Gelet hierop treedt de Raad de commissaris-generaal integraal bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Om te beginnen hebt u doorheen de verschillende asielprocedures in Europa uiteenlopende verklaringen afgelegd over uw leeftijd. U verklaarde in Bulgarije vijftientwintig jaar oud te zijn (Dublin-antwoord Bulgarije, d.d. 30.06.2022), terwijl u bij uw aankomst in België verklaarde twintig jaar en vier maanden oud te zijn (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 30.05.2022 en Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), d.d. 29.07.2022, punt 4). Wanneer u op het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u dezelfde geboortedatum had opgegeven in Bulgarije, antwoordt u bevestigend (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 19.07.2023 (verder CGVS), p. 6). Gewezen op uw eerdere verklaringen, verklaart u opnieuw dat u zich overal als twintigjarige had verklaard maar dat u dit mogelijks anders had vermeld vanwege de stress op uw reisweg (CGVS, p. 7), hetgeen niet kan overtuigen als verklaring. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat hij van bij aanvang in Europa waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese asielinstanties te misleiden over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

U legt uw taskara neer om uw verklaringen over uw identiteit te ondersteunen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Dit document kan dan ook niet opwegen tegen bovenstaande vaststellingen.

Uw aangetaste algemene geloofwaardigheid heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden gehecht. Los daarvan zijn er elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid ervan ondermijnen. Uw asielrelaas bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid ervan volledig onderuit haalt.

Zo hebt u uw profiel als medewerker bij de ALP niet aannemelijk gemaakt. Ondanks dat uw verklaringen over uw activiteiten in een checkpoint van de ALP in eerste instantie doorleefd lijken over te komen, kan er toch geen geloof worden gehecht aan uw werkzaamheden bij de ALP gezien uw verklaringen over uw opleiding, uw leven in de controlepost met uw collega's en een gevecht waarbij u zou zijn betrokken dermate vaag en ontoereikend zijn. U verklaart dat u een training van vijftig dagen hebt gevolgd in de Shahid Zarawar Zahid academie waarbij u dertig dagen theorielessen kreeg en twintig dagen praktijklessen (CGVS, p. 10-11). Uw verklaringen over deze opleiding zijn echter dermate vaag en ontoereikend dat hier geen geloof aan kan gehecht worden. U verklaart informatie te hebben gekregen over uw uniform, geweergebruik en het tonen van respect voor de leidinggevendenden (CGVS, p. 10). Gevraagd of er nog andere onderwerpen werden behandeld op deze training, verklaart u zaken te zijn vergeten (CGVS, p. 11). U weet enkel te vertellen dat u dertig dagen theorielessen hebt gehad en dat u werd geleerd over reacties op bomexplosies en het houden van toezicht (CGVS, p. 11). Gevraagd wat u dan precies hebt geleerd over bomexplosies, antwoordt u dat er veel werd verteld maar dat u zich niet meer alles herinnert (CGVS, p. 12). U kan verder enkel verklaren dat het belangrijk was dat u op de grond ging liggen bij een explosie (CGVS, p. 12-13). Wanneer er wordt gevraagd wat u tijdens de wapentraining hebt geleerd, antwoordt u kortweg dat u les kreeg over de gebruiksaanwijzing van het wapen en het aantal kogels in een Kalasjnikov (CGVS, p. 12).

Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat ze u hebben geleerd over het schieten op een doelwit, antwoordt u vaagweg dat een Kalasnikov aan de voor- en achterkant moet worden recht gehouden om te kunnen schieten en dat het doelwit recht moet staan (ibid.). Gevraagd om dit te verduidelijken, antwoordt u tot tweemaal toe niet op de vraag (ibid.). Dat u enkel zo oppervlakkig en weinig doorleefd kan vertellen over een opleiding van vijftig dagen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw werk bij de lokale politie ernstig.

Daarnaast kan u ook bijzonder weinig vertellen over uw leven in de controlepost. Gevraagd hoe uw dag eruit zag indien u een bewakingsshift had, verklaart u kortweg dat u zes uur in de toren toezicht hield en daarna op uw gsm zat (CGVS, p. 17). Gevraagd te vertellen wat u deed na afloop van deze bewakingsshift, antwoordt u simpelweg dat u op uw gsm zat en tijd doorbracht met uw collega's (ibid.). Wanneer u gevraagd wordt om een anekdote te vertellen over uw werk, verklaart u vaagweg dat u de taken uitvoerde die de door de commandant 's ochtends werden verdeeld en dat u daarna op uw gsm zat (CGVS, p. 20). Gevraagd of er ooit iets grappig is gebeurd op uw werk, antwoordt u ontwijkend op de vraag door te stellen "bedoelt u als iemand iets vertelt waar je boos van wordt" (ibid.). Wanneer vervolgens opnieuw wordt gevraagd een grappig verhaal te vertellen over een collega op het werk, kan u enkel vaagweg verklaren dat u ooit met een collega hebt gelachen omdat deze thee op een te hoog vuur had klaargemaakt waardoor de thee slecht smaakte (ibid.). Gevraagd wie uw favoriete collega was, antwoordt u dat al uw collega's goede vrienden waren maar dat u iets beter bevriend was met A.(...) omdat jullie telkens samen in de checkpoint stonden (ibid.). U kan over A.(...) echter enkel vertellen dat hij afkomstig was van Zawio (ibid.). U heeft geen bijkomende informatie over hem en zou dit ook nooit aan hem hebben gevraagd (ibid.). Dat u beweert zes tot zeven maanden lang in een controlepost van de ALP te hebben gewerkt waar u goed overeen kwam met uw collega's, maar dat u enkel dergelijk vage en ontoereikende verklaringen kan afleggen over uw werkplaats en uw collega's, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling.

Ook zijn uw verklaringen over mogelijke incidenten of gevechten die u op uw werk heeft meegemaakt ontoereikend en weinig doorleefd. Gevraagd of er ooit gevechten of incidenten hebben plaatsgevonden op uw job, verklaart u vaagweg dat u ooit naar een gevecht bent gegaan maar dat dit geen gevecht was (CGVS, p. 18). Gevraagd dit te verduidelijken, antwoordt u dat jullie ooit door de commandant naar een andere post, die onder vuur lag, waren gestuurd en dat de toren van deze post tijdens de aanval werd beschoten (CGVS, p. 18-19). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om te beschrijven wat er die dag allemaal is gebeurd, antwoordt u kortweg dat u na uw aankomst in die controlepost eerst hebt overlegd met uw vrienden over de oorsprong van de schoten waarna u ook bent beginnen terugschieten (CGVS, p. 19). Dat u initieel aangeeft betrokken te zijn geweest bij een incident "dat geen echt gevecht was", terwijl uit uw verdere verklaringen blijkt dat er wel degelijk sprake was van een schietpartij tussen de taliban en de overheid, komt weinig geloofwaardig over. Dat u bovendien ook enkel zeer beknopt kan antwoorden wanneer u wordt gevraagd te beschrijven wat er die dag allemaal is gebeurd tijdens het gevecht, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over dit gevecht verder.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de ontmanteling van de ALP al maanden voor de machtsovername door de taliban aan de gang was. Zo blijkt dat de financiering van de ALP in september 2020 volledig werd stopgezet en dat de ALP tegen april 2021 bijna geheel ontmanteld was. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de ALP op het moment van uw aanmelding in november 2020 nog bezig zou zijn met een aantrekken van nieuwe rekruten en dat u hier vervolgens tewerkgesteld was tot aan de machtsovername door de taliban.

Daarnaast hebt u het profiel van uw vader als medewerker van de Afghaanse Nationale Politie eveneens niet aannemelijk gemaakt. U verklaarde immers aanvankelijk dat uw vader bij de lokale politie werkte (DVZ – Vragenlijst CGVS, d.d. 29.07.2022, vraag 5, en CGVS, p. 7). Wanneer uw vaders profiel echter verder werd bevraagd op het persoonlijk onderhoud, verklaart u opeens dat uw vader voor de nationale politie werkte en niet de lokale politie (CGVS, p. 26). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, antwoordt u dat u reeds vanaf het begin had vermeld dat uw vader voor de nationale politie werkte (CGVS, p. 28), hetgeen niet kan overtuigen als verklaring. Het simpelweg ontkennen van uw eerdere verklaringen volstaat immers niet om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren, zodat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vaders job op de helling komt te staan.

Bovendien bleek uw kennis over uw vaders werkzaamheden bij de ANP bijzonder vaag en ontoereikend. U verklaart dat uw vader vanaf 2010 of 2012 tot aan de machtsovername in de ANP heeft gediend als soldaat in het zesde bataljon in het Daka gebied (CGVS, p. 26).

Wanneer er echter bijkomende inhoudelijke vragen worden gesteld over zijn tewerkstelling, kan u quasi geen details verschaffen en lijkt u verder bijna niets te weten over uw vaders job (CGVS, p. 26-27). Gevraagd naar zijn precieze werkzaamheden in de ANP, kan u enkel stellen dat hij toezicht moest houden in een bataljon (CGVS, p. 26). Gevraagd dit verder te verduidelijken, antwoordt u opnieuw kortweg dat hij toezicht moest houden in een toren van het bataljon (ibid.). Gevraagd of u kennis hebt van verhalen of incidenten die zich

hebben afgespeeld op uw vaders werk, antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 27). Evenmin bent u in staat iets te vertellen over zijn collega's of leidinggevers (CGVS, p. 26). Inzake uw vaders opleiding kan u enkel en alleen vertellen dat hij een opleiding van twee à drie maanden heeft gevolgd in Kabul, zonder dit verder te specificeren (CGVS, p. 26-27). Hoewel niet van u wordt verwacht dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over de werkzaamheden van uw vader mag toch een zekere kennis verwacht worden over zijn concrete functies en activiteiten, zeker gezien zijn jarenlange dienstactiviteit en het gegeven dat deze werkzaamheden mede aan de basis zouden liggen van uw vlucht uit Afghanistan. Deze verklaringen zijn dan ook onvoldoende om het CGVS ervan te overtuigen dat uw vader voor de ANP zou hebben gediend.

Om uw verklaringen over uw eigen werkzaamheden en die van uw vader te ondersteunen hebt u enkele documenten en foto's neergelegd op het CGVS. Deze stukken zijn echter an sich onvoldoende om jullie werkzaamheden aan te tonen, temeer gezien u enkel kopieën neerlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Ze kunnen uw verklaringen bovendien pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie, wat in casu niet het geval is. Wat betreft de door u voorgelegde werkfoto's dient nog te worden toegevoegd dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Ook verklaart u geen enkele foto van u en uw vader te hebben waardoor niet met zekerheid kan worden bepaald dat de persoon afgebeeld op foto's daadwerkelijk uw vader is (CGVS, p. 27).

Hierbij dient nog vermeld te worden dat de meest recente datum die op de werkdocumenten van uw vader gevonden kan worden 2014 is (zie document nr. 4). Bijgevolg kunnen de door u voorgelegde documenten niet aantonen dat uw vader daadwerkelijk tot augustus 2021 in de ANP zou hebben gediend.

Gelet op het geheel van bovenstaande elementen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw eigen profiel en dat van uw vader als medewerkers van de respectievelijke Afghaanse Lokale en Nationale Politie. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat jullie omwille van deze werkzaamheden werden bedreigd door de taliban.

Hoe dan ook zijn de door u aangehaalde vervolgingsfeiten op zich ook niet geloofwaardig. Zo is het weinig geloofwaardig dat de taliban uw familie eerst een dreigbrief hebben gestuurd alvorens ze enige actie ondernamen gelet op uw beschrijving van de taliban na de machtsovername (CGVS, p. 24-25). U verklaart immers dat de taliban reeds bezig waren met het vermoorden van het defensiepersoneel op het moment dat uw familie deze brief kreeg (CGVS, p. 25). Dat de taliban uw overheidsgezinde familie bijgevolg eerst een waarschuwing zouden geven, waardoor jullie de kans hadden om aan hen te ontkomen, is weinig aannemelijk. Hun hele opzet zou hierdoor immers mislukken.

Bovendien zijn uw verklaringen ook tegenstrijdig met de inhoud van de door u voorgelegde dreigbrief aangezien in de brief wordt vermeld dat uw vader lid was van de grenspolitie en dat enkel het leger gestationeerd was in uw huis (zie document nr. 2), terwijl u verklaart dat uw vader bij de nationale politie werkte (CGVS, p. 26) en dat het leger, de commandotroepen en de ANP in uw huis gestationeerd waren (CGVS, p. 22-23). Deze tegenstrijdigheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met de taliban en relativeert eveneens de bewijswaarde van het document in kwestie.

Daarnaast kan er weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de inname van uw huis door de overheid. Zo zijn uw verklaringen strijdig met informatie beschikbaar op het CGVS. U verklaart immers dat u ongeveer twee jaar voor de machtsovername, en dus in 2019, uw huis hebt verlaten waarna uw huis gedurende anderhalf jaar tot twee jaar in beslag werd genomen door de overheid (CGVS, p. 4 en 22). U verklaart ook dat deze overheidstroepen onder leiding stonden van provinciegouverneur Hayat Hayatullah en dat ze zijn gebleven totdat het gebied opnieuw veilig was (CGVS, p. 23). Uit de informatie op het CGVS (zie blauwe map) blijkt echter dat Hayat Hayatullah als provinciegouverneur van Nangarhar diende van mei 2018 tot februari 2019. Het is bijgevolg niet plausibel dat uw huis vanaf 2019 gedurende anderhalf jaar tot twee jaar in beslag werd genomen door overheidstroepen onder leiding van gouverneur Hayatullah.

Daarenboven hebt u enkele foto's neergelegd die het overheidspersoneel in uw huis moeten voorstellen. U slaagt er echter opnieuw niet in om hier enige duiding bij te geven. Gevraagd welke personen op de foto's staan afgebeeld, antwoordt u dat u enkel twee personen kent genaamd S.(...) en P.(...) (CGVS, p. 27). Gevraagd naar hun beroep, kan u enkel kortweg stellen dat ze in uw huis gestationeerd waren en materialen naar de posten brachten (ibid.). Gevraagd naar hun werkgever, verklaart u ontwijkend dat deze "hun eigen werking en systeem" hebben (ibid.).

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de profielen en de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Uw familie stelt het goed en ze hebben tot op heden geen persoonlijke problemen gehad met de taliban (CGVS, p. 7 en 27). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

De overige documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Inzake de door u voorgelegde familiefoto's dient wederom te worden opgemerkt dat privéfoto's geen bewijswaarde hebben, omdat fotomateriaal gemanipuleerd kan worden. Bovendien kan uit de foto's niet worden afgeleid dat u en uw vader daadwerkelijk verwant zouden zijn."

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota nog aanhaalt dat er zich een probleem van verwestering stelt, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "Afghanistan Country Focus" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden.

Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul.

Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30). In het bijzonder wat "*zina* betreft" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of

individuals", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*").

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "*Guidance Note*" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de

tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent terecht het volgende:

“In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift en aanvullende nota verder geen concrete argumenten aan waarom hij verwesterd zou zijn.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen.

Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid

raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Evenmin voert verzoeker persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP